

Austerlitz

Utrechtse Heuvelrug

Austerlitz ligt midden op de Utrechtse Heuvelrug en aan de noordrand van het gelijknamige Nationaal Park. Er ligt een uitgebreid netwerk van wandel- en fietsroutes in de bosrijke, heuvelachtige omgeving. Behalve bos omvat het Nationaal Park heidevelden, vennen, stuifzanden en de uiterwaarden van Amerongen. Cultuur is er te vinden in de vorm van landhuizen en kastelen, beschermde dorps- en stadsgezichten (Amerongen, Driebergen-Rijsenburg, Rhenen en Zeist), de buitens en parken van de Stichtse Lustwarande, en tabaksschuren en schaapskooien.

np-utrechtseheuvelrug.nl

Terrein Austerlitz te Austerlitz

De beuk, de grasmatten en de kathedraal

Tekst: Marleen Blokhuis
Foto's: Vincent Tollenaar

Midden in het caravanveld pronkt een reusachtige beuk. Zijn enorme bladerdak reikt tot aan de grond en heeft een doorsnede van een meter of twaalf. Nootjes vallen uit hun napjes, een lieveheersbeestje kruipt over een blaadje. 'Deze boom is de trots van ons terrein', zegt Arnoud. 'Onze regelmatige kampeeders zijn echt aan deze beuk gehecht.'

Het is de laatste zaterdag van september. Ik loop over kampeerterrein Austerlitz met Arnoud Neidig, voorzitter en Rik Marmelstein, secretaris van de afdeling Gooi en Vechtstreek. Rik kent het terrein al meer dan dertig jaar. En Arnoud neemt de honneurs waar voor zijn vrouw Saskia Koning, samen met Marco Hofman terreincoördinator van Austerlitz.

Lekker veel gras

Op ruime afstand van de grote beuk en van elkaar staat een handvol caravans. Hun bewoners zitten her en der genietend in de najaarszon. Verderop zijn ruime tentvelden, omzoomd door hoge bomen. Slingerend aangelegde struiken zorgen voor beschutte nissen. Volgens Arnoud vormt juist die combinatie van ruime velden met beschutte plekken de aantrekkingskracht van Austerlitz. Daardoor kun je er zowel alleen als met een groep heel prettig staan.

Dat blijkt ook op deze zaterdag. Verschillende tentjes staan ruim en rustig in het groen; op één veld zit een flinke groep voor een met slingers versierde

tent. De gastvrouw van dit verjaardagsfeest noemt Austerlitz haar favoriete NTKC-terrein. 'Er is lekker veel gras, en de veldjes zijn niet te groot en niet te klein. Wij zitten hier nu met zijn twintigen en niemand heeft last van ons.' Gelijk heeft ze.

Volle dag maaien

Met zijn drieën wandelen we verder over het gras, bezaaid met molshopen. Het is de omvangrijke grasmatten (2 ha) die op dit terrein het meeste onderhoud

*Zowel alleen als met
een groep sta je hier
heel prettig*

vergt. Het hele seizoen is er een maaiploeg actief, onder leiding van Wim Visser. Elke maand komt er minimaal twee keer iemand maaien, de frequentie hangt af van het weer. Een complete maaibeurt is een volle dag werk.

Behalve de maaiploeg heeft Austerlitz nog een paar 'vaste vrijwilligers': Hans van Oostveen voor elektrotechnische klussen en Marc Roest voor zaagklussen. Marc heeft ook verstand van bomen: welke bomen zorgen voor gevaarlijke situaties en welke boom kan beter weg om andere bomen ruimte te geven.

Voor snoeien, knippen en overige klussen wordt vijf

keer per jaar een werkdag gehouden. Dan komen er gemiddeld 10 mensen. Vroeger waren dat er wel zo'n 25, zegt Rik. Minder dan nu moeten het er niet worden, maar volgens Arnoud komt ook nu het werk dat er te doen is altijd nog wel af.

Parkachtige opzet

In 1955 werd Austerlitz aangekocht. Het was, na 'Huizen', het tweede terrein dat de NTKC in eigendom verwierf. Andere terreinen had de club in erfpacht of huurde ze, zoals het nabijgelegen terrein Den Treek. Omdat Den Treek van eigenaar veranderde, was het bestuur bang dit terrein te verliezen. Uit voorzorg zocht en vond men daarom een ander terrein in de buurt. Afgezien van het huidige caravanveld – de mooie beuk stond er toen al! – was dit een kale akker, een aardappelveld. Voor de inrichting werd de Heidemij ingeschakeld, die er een parkachtig kampeerterrein van maakte.

De pas opgerichte Jeugdsectie, die vanaf het begin veel op Austerlitz kampeerde, groef in augustus 1959 in twee weken tijd de kampvuurkuil uit. Dat gebeurde onder leiding van de toen 19-jarige Hans van Oostveen, in voorbereiding op de achtste Jeugd rally die met Pasen 1960 op Austerlitz plaatsvond.

De parkachtige opzet van de Heidemij heeft het terrein nog steeds; alleen kleine veranderingen hebben zich in de loop der tijd voltrokken. Zo stonden er zo'n dertig jaar geleden ook dennenbomen. Die zijn grotendeels gekapt, omdat het toenmalig groenbeleid in de club inhield dat de groei van exoten werd tegengegaan. En zo was er vroeger naast de kampvuurkuil ook nog een zogenaamde kinderkampvuurkuil, die al lang niet meer werd gebruikt. Twee jaar geleden is daar speciaal voor winterkampeerders een tentveldje van gemaakt. Zij kunnen nu vlak bij de grote kampvuurkuil staan, mooi beschermt door een wal. 'Omdat we midden in bosgebied liggen is de gemeente Zeist heel alert op bosbrand. Daarom moeten we een kampvuur altijd bij de brandweer aanmelden', vertelt Arnoud.

Op 2 km van het kampeerterrein ligt de **Pyramide van Austerlitz**.

Vanaf de top van deze piramide, in 1804 gebouwd als **eerbetoon aan Napoleon**, kijk je ver de omgeving in.

Aan de voet ligt een **grote speeltuin met een restaurant**.

Bij **Woudenberg**, op **fietsafstand**

van het kampeerterrein, ligt recreatieplas Henschotermeer, omgeven door **zandstranden**.

Hier kun je zwemmen en zonnen **midden in het bos**.

Huis Doorn, nu een **museum**,

was van 1920 tot 1941 het onderkomen in ballingschap van de Duitse ex-keizer **Wilhelm II**. De oorspronkelijke inrichting is nog helemaal intact.

In de voormalige garage is sinds september 2014 een vaste **tentoonstelling** gewijd aan de **Eerste Wereldoorlog** in Nederland.

Je kunt hier heel goed hutten bouwen!

Een verandering die achttien jaar geleden met zorg werd aangekeken, was de bouw van een woonwijk grenzend aan het kampeerterrein. Maar de overlast waar NTKC'ers bang voor waren bleef uit. Iedereen is het erover eens dat je eigenlijk niets van die woonwijk merkt.

We wandelen langs het riante bakstenen toiletgebouw, dat in 2004 is opgeleverd – de eerste ronde vervangen en schilderen staat voor de deur. 'Mensen noemen het wel eens een kathedraal,' zegt Rik, 'sommigen vinden het te groot. Maar het voldoet uitstekend, en je hoeft niet altijd alle ruimtes te gebruiken.'

Inmiddels heeft Arnouds zoon David (11 jaar) zich bij ons gevoegd. Hij vertelt wat hij het fijnste vindt aan dit terrein: 'Dat je hier zo goed hutten kunt bouwen! Op Austerlitz staan helemaal geen brandnetels tussen de bosjes, daarom kun je hier heel goed de bosjes in. Vlak buiten het terrein staan ook een paar geheime hutten die mijn vrienden en ik hebben

gebouwd. Zelfs toen het stormde zijn ze niet kapotgegaan!'

Kamperen staat centraal

We zijn weer aanbeland bij de imposante beuk. Hij heft zijn kruin naar de hemel en absorbeert het licht. De groenvisie rond het elimineren van exoten werd destijds niet door iedereen gedeeld. Zijn er ook nu nog discussiepunten in het beheer? Arnoud: 'Een terugkerende vraag die op veel terreinen speelt is: zijn we vooral een natuurgebied of een kampeerterrein? Voor Austerlitz zijn we het er wel over eens dat kamperen centraal staat. We proberen de natuur op het terrein mooi te houden en de diversiteit te bewaren, maar het doel is om prettig te kunnen kamperen.'

En zijn er wat Austerlitz betreft nog plannen of wensen voor de toekomst? 'Ik hoop dat het er over twintig jaar nog net zo uit ziet als nu. En dat betekent dan dat er heel hard aan gewerkt is om het zo te houden.'